Homilia

en la solemnitat dels apòstols sants Pere i Pau. Prioral de Sant Pere de Reus, 29 de juny de 2025

Molt estimat poble sant de Déu. Senyor Prior de Sant Pere, mossèn coordinador de la Unitat pastoral de Reus, rectors i mossens responsables de les parròquies de la ciutat; religiosos i religioses, comunitats cristianes. Benvolguda Sra. Alcaldessa, Sra. Presidenta de la Diputació, regidores i regidors de l'Ajuntament. Altres autoritats polítiques i policials. Representants de les entitats religioses, cíviques, socials i culturals de Reus. Molt estimats tots i totes en el Senyor.

Un any més comparteixo amb vosaltres el goig de celebrar l'eucaristia del dia central de la festa major en honor a sant Pere.

Hem començat les lectures que corresponen a aquesta solemnitat de Sant Pere i Sant Pau repassant un fragment del llibre dels Fets dels Apòstols que narren l'estada de Pere a la presó i el posterior alliberament miraculós. Parla de cadenes, d'empresonament i de violència. Lamentablement, el moment actual que vivim no és una època de pau. Hem trencat la pau del Senyor: «Us deixo la pau us dono la meva pau. Jo us dono la pau que el món no dona» (Jn 14,27). La pau del món, està prou vist, no és la Pau que s'escriu en majúscula. Es multipliquen els conflictes i les guerres, es té en molt poca consideració la vida humana. Sofrim a diari l'esgarrifança de Gaza, els atacs a Ucraïna i Rússia, les derivades de conflictes a l'Orient: Iran, Iemen, Síria; els permanents conflictes a Mali, Níger, nord del Txad i Sudan; Nigèria. I a tot això cal sumar-hi desenes de conflictes amb perill d'esclatar en guerra. No és això la Pau del Senyor. Ni els desafortunats atacs contra la immigració que es repeteixen aquí i allà. Vivim molt crispats. I el deteriorament de la convivència té un únic culpable: l'ésser humà en la seva fal·lera del poder i el sotmetiment del qui és diferent, del qui no és dels "meus". I ningú no demana perdó perquè tothom se sent legitimat. La guerra deslegitima tothom. Tothom! Que nosaltres estiguem de festa i gaudim de festa no ens pot fer oblidar els trencaments deliberats de la pau, la sega indiscriminada de vides, d'espais, de terra… No es pot restar impassible a més de dues-centes mil morts al planeta només en el que portem d'any. Pobra humanitat! I pobre planeta!

Benvolgudes i benvolguts, aquesta celebració en honor de sant Pere, i aquesta festa major, és una declaració pública de confiança, en aquest cas de confiança en sant Pere, que ja els vostres avantpassats mantenien i cultivaven aquí mateix. En

certa manera, trobar-nos aquí ens ajuda a nosaltres a mantenir la memòria ben viva i a renovar el compromís com a col·lectiu ciutadà reusenc que celebra la festa, encoratjats indirectament pels nostres avantpassats. Veïnes i veïns se senten com pertanyents a una mateixa realitat i defensant uns mateixos valors. És una mica com deia el dia del pregó, el botiguer, veí d'aquí al davant, en Josep Maria Casas, del Barato, quan va recordar que «no es pot anar cap endavant sense apuntalar-se en el passat i aprofitar els esforços i els avenços de les generacions que ens han precedit». Eren unes paraules que, va dir, havia llegit de petit en un llibre ple de fotografies de l'arquitecte Gaudí.

I parlant de l'insigne arquitecte, estimats i estimades, aquest any, aquí a Reus, és any d'especial alegria per la recent proclamació d'Antoni Gaudí i Cornet com a servent venerable de Déu. Ho celebràvem solemnement fa un mes en aquest temple on Gaudí va rebre el baptisme. La declaració de Gaudí com a venerable ens convida a nosaltres, en el segle XXI, a reflexionar sobre la santedat en la vida quotidiana. No cal fer grans gestes per a ser sants; cal viure amb amor i fidelitat la nostra vocació, sigui quina sigui, cal viure la pau, en pau, i essent persones de pau. Gaudí va ser fidel a la seva vocació d'arquitecte i a la seva vocació cristiana i, a través d'elles, va servir Déu i la humanitat. Demanem que el seu exemple ens inspiri a viure la nostra fe amb creativitat, profunditat i compromís i que aviat pugui ser proclamat beat i sant.

D'altra banda, l'Església catòlica també viu un temps especial. Està vivint un any jubilar. Sabeu que aquest any 2025 és per a l'Església universal any sant i el seu lema és «Pelegrins d'esperança». Parlem de l'esperança que no defrauda, que no enganya. Parlem de l'esperança cristiana que és, per ella mateixa i per la fe, una esperança que a més de no enganyar, és una esperança certa. I la fraternitat és far d'aquesta esperança. Parlo de la fraternitat, que és contraria a la guerra i al conflicte de qualsevol tipus. Un any sant és un temps intens de caràcter pastoral i espiritual, personal i comunitari, que està pensat com un "actuar" de l'Església catòlica per a reanimar, vivificar, purificar i acompanyar el procés de conversió contínua i permanent, que constitueix el "ser" del missatge fonamental de l'Evangeli. Ho podem dir d'una altra manera: Aquest temps és temps de renovar la nostra fidelitat a l'Evangeli. Les persones cristianes celebrem els anys sants sabent que la raó de l'Església és actuar com a ferment i ànima de la societat, que ha de renovar-se en Crist i transformar-se en família de Déu (cf. *Gaudium et spes*, 40), una família de pau. En aquest món tan trencadís, la proposta de l'Evangeli és fonamental per a relligar, guarir, acompanyar i animar a

la fraternitat personal, comunitària i universal. I qui proposa l'Evangeli som tots nosaltres, creients, poble de Déu, en la nostra missió personal. Som missioneres i missioners de l'Evangeli, deixebles de Jesús. Hem d'interioritzar la fraternitat i l'esperança, i meditar la seva autèntica raó en virtut de l'evangeli. El santuari de la Mare de Déu de Misericòrdia és un dels cinc temples jubilars de la diòcesi al qual estem convidats a pelegrinar amb el cor ben disposat.

Seguirem ara amb l'eucaristia i després sortirem en processó per la ciutat acompanyant la imatge de sant Pere. La commemoració de l'apòstol sant Pere és precisament el que motiva i dona sentit a tots els actes culturals i socials que es desenvolupen durant aquests dies. La festa major és memòria de la vida d'un poble, del seu tarannà i de la seva identitat més pregona, recapitulació del que som i del que fem.

Que sant Pere ens enforteixi en la fe i ens ajudi a construir una Església fidel, en sintonia amb el món, defensora de la Veritat que fa lliures les persones i creadora de pau. I que la Mare de Déu de Misericòrdia ens miri sempre amb ulls d'amor. Amén.